

Sygn. akt I C 2310/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: sekr. sąd. Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 października 2017r.

sprawy z powództwa **P. W. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **Towarzystwu (...) S.A. z/s w W. (KRS (...))**

o zapłatę

- zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. na rzecz powoda P. W. kwotę 13.364,97zł (trzydzieści tysięcy trzysta sześćdziesiąt cztery złote 97/100) wraz z odsetkami ustawowymi, z tym że od dnia 1 stycznia 2016r. odsetkami ustawowymi za opóźnienie w wysokości nie przekraczającej w stosunku rocznym odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia 12 lutego 2015r. do dnia zapłaty,
- oddala powództwo w pozostałej części,
- nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem części nieuiszczonych wydatków:
 - od powoda P. W. kwotę 1.485,46zł (jeden tysiąc czterysta osiemdziesiąt pięć złotych 46/100),
 - od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwotę 1.595,17zł (jeden tysiąc pięćset dziewięćdziesiąt pięć złotych 17/100),
- zasądza od powoda P. W. na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwotę 449,23zł (czteryście czterdzieści dziewięć złotych 23/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 2310/15

UZASADNIENIE

W dniu 21 października 2015r. powód P. W. skierował do tut. Sądu żądania zasądzenia od pozwanego Towarzystwa (...) S.A. z/s w W. kwoty 30.000,00zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 12 lutego 2015r. oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na skutek awarii instalacji wodnej w jego nieruchomości uległy uszkodzeniu i zniszczeniu elementy konstrukcyjne i wyposażenia nieruchomości.

Jako podstawę prawną żądania powód oznaczył treść art. 805 § 1 kc.

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego. W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne w ramach, którego przyznał powodowi odszkodowanie w łącznej wysokości 9.918,98zł.

Powód podniósł, iż dokonana przez pozwanego wycena wysokości odszkodowania została w sposób nieuzasadniony zaniżona albowiem pozwany nie uwzględnił rzeczywistego rozmiaru szkody.

Postanowieniem z dnia 26 października 2015r. Sąd Rejonowy w Kaliszu w sprawie o sygn. akt I C 2310/15 oddalił w całości wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych.

W odpowiedzi na pozew pozwany Towarzystwo (...) S.A. z/s w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu tego pisma procesowego pozwany podniósł zarzut braku legitymacji czynnej po stronie powoda. Pozwany zakwestionował ponadto wysokość żądanej przez powoda kwoty odszkodowania i zarzucił powodowi nie zachowanie należytej staranności przy zgłaszaniu szkody, a także zakwestionował zasadność i konieczność wymiany desek podłogowych, które nie zostały wskazane ani podczas zgłaszania szkody, ani podczas oględzin miejsca powstania szkody.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

Powód P. W. jest właścicielem nieruchomości zabudowanej budynkiem mieszkalnym położonej w K. przy ul. (...).

W 2014r. na skutek awarii instalacji ciepłej wody w pomieszczeniu kuchennym w nieruchomości powoda uległy uszkodzeniu i zniszczeniu elementy konstrukcyjne i wyposażenia nieruchomości.

Z uwagi na postępujący proces powstania szkody skutki oddziaływania czynnika szkodowego ujawniły się początkowo w pomieszczeniu kuchennym. W miarę upływu czasu obszar uszkodzeń powiększał się i zaczął obejmować nie tylko ściany w kuchni, ale też i ściany wszystkich pomieszczeń mieszkalnych zlokalizowanych na parterze budynku, a także spowodował uszkodzenie desek dębowych w pomieszczeniu jadalni przy wejściu do kuchni z korytarza wejściowego.

Ujawnianie się uszkodzeń było stopniowe, narastające i rozciągnięte w czasie.

W momencie zdarzenia powód P. W. posiadał zawartą z pozwanym Towarzystwem (...) S.A. z/s w W. umowę odpowiedzialności cywilnej potwierdzoną polisą nr (...) – W. dom komfort plus z cesją praw na rzecz (...) Bank (...) z/s w K..

W toku postępowania szkodowego powód uzyskał od (...) Bank (...) z/s w K. zgodę na jednorazowe uzyskanie odszkodowania w związku z zainicjowanym postępowaniem likwidacyjnym, a w dniu 20 maja 2016r. zawarł z (...) Bank (...) z/s w K. umowę zwrotnego częściowego przelewu praw z umowy ubezpieczenia.

Powód dokonał zgłoszenia u pozwanego zaistnienia szkody w mieniu w celu przeprowadzenia postępowania szkodowego w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela. Postępowanie szkodowe zostało zarejestrowane pod numerem (...) -01.

W związku ze zgłoszeniem pozwany przeprowadził postępowanie szkodowe w ramach którego decyzjami nr (...) z dnia 18 września 2014r. i z dnia 29 lutego 2015r. przyznał powodowi odszkodowanie pieniężne w wysokości odpowiednio 1.900,18zł i 8.018,80zł.

(z dokumentów na płycie CD k. 39, 50: zdjęcia, zgłoszenie szkody, kosztorys naprawy podłogi, decyzje, zgoda (...) Bank (...), pismo banku, kosztorys, protokół szkody, umowa k. 60, protokół szkody k. 79-84)

Powód poniósł wydatki związane z badaniem wilgotności ścian, wykonaniem pomiarów termowizyjnych, i osuszaniem pomieszczeń odpowiednio w kwocie 100,00zł i 7.374,00zł.

(z dokumentów na płycie CD k. 39, 50: faktury)

Rozmiar szkody przy ubezpieczeniu w wartości odtworzeniowej (nowej) ustala się według kosztów wynikających z kosztorysu budowlanego sporządzonego zgodnie z zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych stosowanych w budownictwie – przy uwzględnieniu dotychczasowych wymiarów, konstrukcji, materiałów i wyposażenia budynku.

Ustalenie wartości odtworzeniowej budynku w stanie nowym, tj. przed zaistnieniem szkody wymaga ustalenia zakresu robót budowlanych i parametrów do kosztorysowania tych robót obowiązujących na dzień zgłoszenia szkody.

Zakres robót budowlanych w nieruchomości powoda obejmował pomieszczenia korytarza wejściowego, kuchni, pokoju – salonu, jadalni, w.c. oraz robót instalacyjnych, sanitarnych związanych z usunięciem przecieku wody.

W korytarzu wejściowym zakres robót obejmował demontaż i ponowny montaż 2 skrzydeł drzwiowych, demontaż uszkodzonych cokołów i montaż nowych cokołów, odbicie tynków ścian na wysokość 80cm, hydroizolacja ścian po odkuciu tynku, wykonanie nowych tynków wraz z gładzią gipsową, uzupełnienie tynków szlachetnych (...), malowanie całości tynków ścian i sufitów 2x farbą emulsyjną, zabezpieczenie istniejącej posadzki ceramicznej na cały czas prowadzenia robót.

W kuchni zakres robót obejmował demontaż indywidualnie wykonanej zabudowy kuchennej wraz ze sprzętem AGD, wyniesienie i zabezpieczenie tych elementów na czas prowadzenia robót, a po wykonaniu całości prac ponowny montaż wszystkich elementów, rozbiórkę posadzki z płyt ceramicznych wokół ścian na szerokości ca 30cm, odbicie tynków ścian na wysokość 80cm, hydroizolację ścian po odkuciu tynku, wykonanie nowych tynków wraz z gładzią gipsową, uzupełnienie ułożenia posadzki z płyt ceramicznych, malowanie całości tynków ścian i sufitów 2x farbą emulsyjną, zabezpieczenie istniejącej posadzki ceramicznej na cały czas prowadzenia robót.

W pokoju – salonie zakres robót obejmował demontaż uszkodzonych cokołów na dwóch ścianach, odbicie tynków ścian na wysokość 80cm, hydroizolację ścian po odkuciu tynku, wykonanie nowych tynków wraz z gładzią gipsową, malowanie całości tynków ścian i sufitów 2x farbą emulsyjną, montaż nowych cokołów drewnianych dębowych, zabezpieczenie istniejącej podłogi z desek dębowych na cały czas prowadzenia robót.

Na dzień dokonania oględzin przez biegłą zastany stan podłogi wykonanej z olejowanych elementów dębowych, nie wskazywał uszkodzeń kwalifikujących te podłogę do wymiany na nową.

W jadalni zakres robót obejmował demontaż uszkodzonych cokołów dębowych, zerwanie tapet, rozbiórkę podłogi z desek parkietowych grubości 20mm i wym. 12cmx130cm, odbicie tynków ścian na wysokość 80 cm, hydroizolacja ścian po odkuciu tynku, wykonanie nowych tynków wraz z gładzią gipsową, uzupełnienie tynków szlachetnych (...), oczyszczenie podłoża pod podłogę, hydroizolację podłoża, ułożenie warstwy wyrównawczej, ułożenie podłogi z desek parkietowych z obwodową dylatacją z wykładziny korkowej, malowanie całości tynków ścian i sufitów 2x farbą emulsyjną, ułożenie tapety, montaż nowych cokołów dębowych, zabezpieczenie nowej podłogi na cały czas prowadzenia robót malarsko – tapeciarskich.

Uszkodzona w centralnej części jadalni drewniana podłoga z desek podłogowych o wym. 12cmx130cmx20mm nie kwalifikuje się do miejscowej naprawy, lecz wymiany na nową albowiem uszkodzenia nastąpiły w miejscu najbardziej widocznym leżącym na trasie komunikacyjnej, nie jest możliwy idealny dobór nowego materiału podłogowego do użytkowanych tam już od kilku lat desek olejowanych z litego dębu, kierunek układania tej podłogi, łączonej na pióro i wpust, od strony kuchni rozpoczętej częścią wpustową i to po uprzednim ułożeniu na styku z posadzką płytek ceramicznych w kuchni materiału dylatacyjnego z korka, fizycznie uniemożliwia dokonanie jakiegokolwiek naprawy w tej lokalizacji, długotrwałe zawilgocenie wszystkich ścian w tym pomieszczeniu wymaga bezwzględnego sprawdzenia stanu podłoża pod tą podłogą.

W w.c. zakres robót obejmował demontaż i ponowny montaż jednej płytki ceramicznej o wymiarach 30x60cm stanowiącej obudowę geberitu w części cokołowej.

Ponadto koniecznym było wykonaniu robót instalacyjnych, sanitarnych związanych z usunięciem przecieku wody.

Wykonanie opisanych wyżej robót budowlanych uwarunkowane było wykonaniem długotrwałego osuszania pomieszczeń, w tym przede wszystkim ścian urządzeniami grzewczymi typu (...) oraz bieżące dokonywanie pomiarów wilgotności.

Wartość odtworzeniowa robót naprawczych w nieruchomości powoda, przy uwzględnieniu stawki jednej roboczogodziny na kwotę 17,13zł oraz średniego wskaźnika kosztów pośrednich dla robót ogólnobudowlanych – inwestycyjnych na poziomie 64,70%, średniego wskaźnika kosztów zakupu dla robót ogólnobudowlanych – inwestycyjnych na poziomie 6,60%, średniego wskaźnika narzutu zysku dla robót ogólnobudowlanych – inwestycyjnych na poziomie 10,60% i średnich cen materiałów budowlanych i instalacyjnych, wynosi kwotę netto 12.853,62zł i kwotę brutto 15.809,95zł.

Na całkowitą wartość usunięcia szkody składają się dodatkowo nakłady poczynione przez powoda dotyczące osuszania pomieszczeń w okresie od 1 lipca 2014r. do dnia 15 października 2014r. w wysokości 7.374,00zł brutto i badanie wilgotności ścian w wysokości 100,00zł brutto.

Całkowita wartość szkody powoda wynosi 19.762,70zł netto – 23.283,95 brutto.

Powód swoim zachowaniem nie spowodował i nie przyczynił się do powstania szkody i jej rozmiarów oraz podjął adekwatne działania minimalizujące skutki szkody oraz powodujące eliminację czynnika szkodowego. Powód usunął w szczególności przeciek w instalacji ciepłej wody w pomieszczeniu kuchennym poprzez wykonanie na ścianach całkowicie nowej i zaizolowanej instalacji ciepłej i zimnej wody.

Przyjęto jedną stawkę podatku od towarów i usług (...) w wysokości 23% odnoszącą się do wszystkich składników kosztorysu dotyczących kosztów bezpośrednich robocizny, materiałów i pracy sprzętu, kosztów pośrednich od robocizny i pracy sprzętu, kosztów zakupu materiałów i zysku od narastających kosztów robocizny i pracy sprzętu.

Pozwany wtoku postępowania likwidacyjnego przy sporządzaniu kalkulacji szkody również zastosował stawkę podatku Vat w wysokości 23%.

(opinia biegłego k. 87-167, 191-195, 213-218, 226-227, fotografie k. 201)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego z zakresu budownictwa albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwarte i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Z tych samych co wskazanych powyżej względów Sąd odmówił przydatności do ustalenia stanu faktycznego kalkulacji wartości szkody sporządzonej w postępowaniu szkodowym w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela.

Ponadto biegły w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkował się również do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatu

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż powód w układzie niniejszego postępowania posiada atrybut legitymacji procesowej czynnej.

Legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód jest uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego, a ten zobowiązany do określonego zachowania się.

W niniejszym postępowaniu powód wykazał, że spełnia materialnoprawną przesłankę procesu, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości jego twierdzeń, że wymieniony w powództwie stosunek prawny istnieje i co jest jego przedmiotem.

Następnie należy stwierdzić, co nie jest okolicznością sporną, iż powód posiadał zawartą z pozwanym ważną i skuteczną umowę ubezpieczenia majątkowego, która określała podmiotowo i przedmiotowo prawa i obowiązki stron tego kontraktu, że nastąpiło zdarzenie losowe przewidziane przez zakres odpowiedzialności ubezpieczyciela, że było to zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną niezależną od działania czy też zaniechania po stronie powoda, że zdarzenie to spowodowało szkodę w mieniu powoda, którą winien naprawić pozwany w pełnym rozmiarze.

Sporne pozostawały natomiast zakres i obszar szkody oraz wartość restytucji.

Na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2015r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. 2017.1170 – j.t. ze zm.) zakład ubezpieczeń udziela ochrony ubezpieczeniowej na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z ubezpieczającym, natomiast w myśl art. 15 ust. 2 cyt. ustawy umowa ubezpieczenia ma charakter dobrowolny, z zastrzeżeniem przepisów ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Stosownie do treści art. 16 w/w ustawy ogólne warunki ubezpieczenia określają w szczególności prawa i obowiązki każdej ze stron umowy ubezpieczenia oraz zakres odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń.

Na podstawie art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę, natomiast na podstawie art. 805 § 2 pkt 1 kc świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym - określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Na podstawie art. 821 kc przedmiotem ubezpieczenia majątkowego może być każdy interes majątkowy, który nie jest sprzeczny z prawem i daje się ocenić w pieniądzu.

O powstaniu odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń nie decyduje wyłącznie powstanie po stronie ubezpieczającego cywilnoprawnego obowiązku naprawienia szkody wyrządzonej osobie trzeciej, lecz wystąpienie wypadku ubezpieczeniowego. Wypadek ubezpieczeniowy jest natomiast zdarzeniem, które strony umowy ubezpieczenia określiły jako przyczynę uzasadniającą odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

Odpowiedzialność ubezpieczyciela sięga tak daleko (z ograniczeniami dotyczącymi zapłaty jako rodzaju świadczenia i sumy gwarancyjnej) jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego.

Przepis art. 824¹ kc w zw. z art. 805 § 2 pkt 1 kc statuuje zasadę możliwości dochodzenia przez ubezpieczonego jedynie wartości faktycznie poniesionej szkody – por. postanow. SN w składzie 7 sędziów z dnia 24 lutego 2006r. (...) 91/05, opubl. L., wyrok SA z dnia 21 stycznia 2014r. I ACa 1430/13, opubl. L..

W warunkach przedmiotowej sprawy z uwagi na właściwość czynnika szkodowego i jego długoterminowe destrukcyjne oddziaływanie na mienie powoda brak jest podstaw do postawienia powodowi zarzutu niewłaściwego powiadomienia ubezpieczyciela o zaistnieniu zdarzenia losowego objętego ubezpieczeniem, który mógłby powodować obniżenie

wysokości odszkodowania (por. art. 818 § 1 i 3 kc). Ponadto powód podjął właściwe i prawidłowe działania skutkujące zmniejszeniem rozmiarów szkody (por. art. 826 kpc).

Powodowi nie można również postawić zarzutu niedbalstwa.

O zasadności zarzutu braku wymaganej staranności w dopełnieniu obowiązków decyduje nie tylko sama niezgodność postępowania z zachowaniem modelowym, lecz także możliwość i powinność przewidywania jego następstw warunkowana doświadczeniem życiowym. Należyta staranność nawet w rozumieniu art. 355 § 2 kc oznacza inny rodzaj staranności, dostosowanej zarówno do działającego podmiotu, przedmiotu którego jego działanie dotyczy, jak i okoliczności, w których to działanie znajduje swój przejaw – por. wyrok SN z dnia 11 stycznia 2001r., IV CKN 150/00, opubl. OSNC rok 2001, nr 10, poz. 153, wyrok SN z dnia 11 maja 2005r., III CK 522/04, opubl. L..

Pomiędzy szkodą a zdarzeniem zachodził normalny związek przyczynowy oceniany według przyjętego w art. 361 § 1 kc kryterium normalności następstw.

Na tle art. 361 § 1 kc odnotowania wymaga, że na gruncie tego przepisu „obojętne jest, czy ma miejsce związek przyczynowy bezpośredni, czy pośredni oraz, czy jest to związek przyczynowy złożony, wieloczłonowy, z tym, że odpowiedzialność cywilną uzasadnia jedynie taki związek przyczynowy wieloczłonowy, w którym między poszczególnymi ogniwami zachodzi normalna zależność przyczynowa, a więc każde ogniwo tego związku podlega ocenie z punktu widzenia przyczynowości adekwatnej.

Norma zawarta w przepisie art. 361 § 1 kc opiera się na założeniach teorii adekwatnego związku przyczynowego, w wersji obiektywnej, zwanego też „normalnym związkiem przyczynowym” – por. wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 20 maja 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 968/14, opubl. LEX nr 1770850, wyrok s.apel. w Białymstoku z dnia 8 kwietnia 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 959/14, opubl. LEX nr 1667508, wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 4 listopada 2014r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 68/14, opubl. LEX nr 1624064, wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 28 października 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 824/14, opubl. LEX nr 1554766, wyrok s.apel. w Lublinie z dnia 13 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 785/13, opubl. LEX nr 1469375.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż powód wykazał w części, tj. w zakresie w ustalonym przez Sąd stanie faktycznym wysokość jego uszczerbku majątkowego, natomiast pozwany w sposób nieskuteczny podnosił okoliczności mające wpływ na ocenę granic i wysokości jego odpowiedzialności.

Obowiązkiem stron było w ramach postępowania przed Sądem przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzą roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Konstatując należy stwierdzić, iż pozwany przeprowadził w sposób wadliwy postępowanie likwidacyjne i z naruszeniem zasad profesjonalizmu wyliczył wielkość i wartość szkody powoda zaniżając należne mu świadczenie restytucyjne albowiem całkowita wartość szkody powoda wynosi 23.283,95zł, co przy uwzględnieniu kwoty pieniężnej ustalonej i przekazanej powodowi jako rezultat postępowania likwidacyjnego pozwala na stwierdzenie, iż powodowi należna jest dalsza kwota 13.364,97zł. Niezasadne okazało się natomiast żądanie powoda przyznania kwoty świadczenia przewyższającego wskazaną wartość.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 kc oraz o znowelizowaną na podstawie art. 2 pkt 1 lit. a i art. 2 pkt 2 lit. a i b ustawy z dnia 9 października 2015r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.1830) treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Dłużnik popada w opóźnienie, jeżeli nie spełnia świadczenia w terminie, w którym stało się ono wymagalne.

Opóźnienie świadczenia odszkodowawczego następuje, jeżeli dłużnik nie spełni świadczenia niezwłocznie po wezwaniu go przez wierzyciela i od tej chwili należą się wierzycielowi odsetki. W razie wyrządzenia szkody odsetki należą się poszkodowanemu już od chwili zgłoszenia roszczenia o zapłatę odszkodowania, w tej bowiem chwili staje się, zgodnie z art. 455 kc, wymagalny obowiązek spełnienia świadczenia odszkodowawczego. – por. wyrok s.apel. w Warszawie z dnia 18 stycznia 2013r. w sprawie o sygn. akt VI ACa 1150/12, opubl. LEX nr 1314923, wyrok SN z dnia 8 lutego 2012r. w sprawie o sygn. akt V CSK 57/11, opubl. LEX nr 1147804.

Wymagalne roszczenie o odszkodowanie powoduje stan opóźnienia po jego sprecyzowaniu co do wysokości i wezwaniu dłużnika do zapłaty konkretnej kwoty z tego tytułu – por. wyrok s.apel. w Rzeszowie z dnia 15 maja 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 77/14, opubl. LEX nr 1506727.

Sąd miał przy tym również na względzie treść art. 29 ustawy z dnia 11 września 2015r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. 2017.1170 – j.t. ze zm.) i art. 817 § 1 kc. Świadczenie ubezpieczyciela ma charakter terminowy. Wobec powyższego spełnienie świadczenia w terminie późniejszym może być usprawiedliwione jedynie wówczas, gdy ubezpieczyciel wykaże istnienie przeszkód w postaci niemożliwości wyjaśnienia okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności albo wysokości świadczenia, mimo działań podejmowanych z wymaganą od niego starannością profesjonalisty, według standardu, którego reguły wyznaczają przepisy ustawy o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. Istnienie okoliczności usprawiedliwiających przekroczenie terminu podlega indywidualnej ocenie w realiach konkretnej sprawy. Niewykazanie ich świadczy o popadnięciu ubezpieczyciela w opóźnienie ze spełnieniem świadczenia. Skutki opóźnienia określone są m.in. w art. 481 § 1 kc i obligują dłużnika do zapłaty odsetek – por. wyrok s.apel. w Łodzi z dnia 20 lutego 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1080/13, opubl. LEX nr 1439194, wyrok SN z dnia 18 listopada 2009r. w sprawie o sygn. akt II CSK 257/09, opubl. LEX nr 551104.

O kosztach procesu w związku z częściowym uwzględnieniem powództwa orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 - 3 kpc i art. 100 kpc oraz na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. 2013.490 – j.t. ze zm.) w zw. z § 21 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2015.1804 ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2016.623 – j.t. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2016.1827 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.